

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****Cessa l'expectació**

Sembla que s'ha calmat l'expectació d'aquests darrers dies. Tothom creia en la possibilitat d'un conflicte imminent i esperava ansiós el cop de telèfon, l'avís particular o el diari, que l'innovés de les primeres topades. Per ara, però, no s'ha passat de l'expectació. És cert que hi han hagut topades, encara que no eren aquestes les que esperava el públic que practica amb fervor l'art enganyós i il·lògic de la política. Diem il·lògic, perquè quan sembla fatal una conducta, un procediment, un gest, ni la conducta, ni el procediment, ni el gest, arriben per en lloc, ans al contrari, desapareixen els núvols, es fa una paròdia de gest teatral i la calma reneix sense saber perquè i fent sospitar que l'inquietud era exagerada.

I és precisament per això, que nosaltres havem dit tantes vegades que no érem partidaris de les amenaces. Amenaça només aquell que no vol pegar el que busca fer por als altres sense córrer el risc que comporta una acció contundent. Es a dir, l'amenaça és pròpia dels esperits conservadors. Els homes de conviccions profundes i d'ideals sòlids, no s'han de servir mai de l'arma infantil que és l'amenaça. Una batalla anunciada, o un assalt promès, és una batalla perduda i un fracàs segur, amb l'aggravant d'uns sacrificats estèrilment. A l'enemic cal vèncer i un dels factors més propicis per a arribar-hi és la sorpresa de l'atac. En canvi, si l'aviseu perquè es prepari, us exposeu molt més a la derrota. I no és que ens planyem de la decepció soferta, no. El pànic que la possibilitat d'una revolta ha produït en les altes esferes governamentals, ens ha demostrat ben clar la poca confiança que tenen en la seva força. Ells ens han dit, amb llurs disposicions repressives, com es trobaven sols i abandonats. Això ha d'animar-nos a continuar la nostra tasca pel bé de la pàtria i a donar la batalla ben aviat. No pas la batalla de sabres i fusells, no. La batalla cívica de la catalanització integral, de la conquesta dels drets de ciutadania, de les lleis socials, de la llibertat i de la democràcia. Cal que amb tot coratge i amb tot l'ardiment, es-

tiguem disposats a la lluita. Ara sabem que és fàcil guanyar. Les nostres armes, han d'ésser la fermesa i la convicció; el dret i la justícia. La nostra estratègia, ha d'ésser la del gran apòstol del nacionalisme hindú Mahatma Gandhi. Les salvatjades de les revolucions de sang, a més d'ésser inhumanes, són impròpies del nostre segle. Podem fer triomfar els nostres ideals sense la tragèdia de les taques vermelles. Seria insensat no evitar-ho, podent obtenir-ho altrament.

Penseu que no hi ha hagut mai cap plutocràcia, ni cap selecció, cap dictadura, ni cap tirania, que hagi triomfat de la voluntat popular. L'essencial és, que aquesta es manifesti coordinada, ferma, unida i ben arriada per fer valer els seus drets. Quan així sigui, no hi haurà obstacle que pugui deturar-la en son camí. Les vies del dret, són sempre amples i planes. Els entrebancs apareixen quan els homes se n'aparten i busquen al marge de la llei, la força que no tenen, perquè sols pot donar-la la moral i la justícia.

Del «Diari de Vich».

Granollerins: **llegiu LLUITA**

Denunciem al Ilm Sr. Fiscal de S. M.

Que, ratificant el que fou exposat en nostre darrer número, En Josep Pujolar i Batlle ha estat tres mesos detingut per ordre del senyor Alcalde de Granollers.

Que al següent dia d'haver formulat la nostra denúncia a V. I., fou traslladat de casa i que ara se'l fa dormir en el *Cuartelillo* Municipal, en el qual s'hi reclouen els captaires que fan nit a la ciutat.

Que durant els tres mesos, ni l'Alcalde ni altra persona no s'han ocupat de la sort del Pujolar, havent-se estimat més que l'Ajuntament tingués una càrrega d'un duro diari.

Que de públic hom diu que, per a evitar responsabilitats, s'ha fet, per l'Alcaldia, un nomenament, a bon segur, amb data atrassada.

Que, sens dubte, la clau de tan escabrós assumpte la té el cap de la Presó, amb documents oficials que no poden desaparèixer, ni menys alterar-se.

I que la política ja juga un gran paper en la qüestió, és el que hom ja sent a dir en penyes i cafès.

Denunciem...

Volem vetllar, com sempre hem fet, per la bona administració i perquè es compleixin estrictament les disposicions sanitàries a casa nostra.

En aquest lloc col·locats, avui venim a dir unes noves que demostren verament a quin extrem hem arribat en l'ordre a la manca de compliment, per part de l'Alcaldia, de tot quant hi ha disposat en benefici de la salut pública.

Fa uns dies, l'inspector de carns va *decomisar* una caixa de llar, destinada a un industrial amic de la situació, que entrava de frau.

En enterar-se, el batlle, senyor Rosàs i Macià, de tal *desafuero* comès per l'inspector de carns, el cridà al seu despatx i, bo i amenaçant-lo amb la destitució, si ho tornava a repetir, li ordenà que es tornés el llar al seu amo perquè pogués untar tot allò que fos untable.

També sabem per persona de tot crèdit, que a diari es reben pernills, butifarres i tota mena de *porqueries* en una tenda del carrer de Josep Umbert; això sí, entrat també de *matute* sanitari i administratiu. No es compleix cap precepte sanitari ni es paguen drets; però hom ens diu així mateix que aquest ciutadà que d'aquesta manera ompla la botiga és amic de l'Alcalde i que ell i els seus «votaran bé»; essent aquesta causa i la bona amistat amb En Montanyà, ço que el posa a covert de tota denúncia, per certa i fonamentada que sigui.

Res!... Està plenament demostrat que els de la *butifarra negra* i la *cansalada viada* han d'ésser els àrbitres de la ciutat.

Fragments d'una lletra

Un company nostre ha rebut una lletra del seu amic F. T., qui té negoci establert a Barcelona i que, pel motiu de venir cada any a passar l'estiu a la seva caseta del carrer de Ricoma de nostra ciutat — terra que l'ha vist néixer —, és molt coneixedor de les nostres coses. Del dit escrit en copiem les següents ratlles:

“...del què em dius en la teva carta, de jo i d'Acció Catalana, dec contestar-te que l'únic que hi ha és la meva vella amistat amb En Bofill, el què ha motivat la meva coneixença amb En Rovira; però dec repetir-te que políticament jo estic identificat amb Acció Republicana, sense que això vulgui dir que els primers siguin una mala cosa, però em fan fàstic alguns dels seus elements que, em consta, trafiquen amb la Lliga, i d'aquella casa ja saps que no en puc sentir parlar. Això mateix és el que motiva constants disgustos a En Rovira, perquè ho ha comprovat, i com que ell sent amb tota l'ànima la causa d'Acció, li repugna i sols treballa per a evitar-ho.

I, ara, aguanta't. ¿Saps qui ha redactat unes fulles que, per a la constitució a Granollers d'una Delegació d'Acció Catalana dirigeixen al vostre poble uns quants veïns? Doncs les ha redactades En Riba! I ho sé pel mateix Rovira, que està que treu llet.

M'ha ensenyat una còpia, que m'ha dit li havia enviat l'Andreu Busquets, aquell nebotet que, segons em digué En Camillo “ara se li porta tan bé”.

En Rovira té un xicot de molta confiança que treballa a “La Publi” i que és amic d'aquell mussol d'en Rosell, i l'hi ha xerrat tot. Ell, de primer no s'ho creia, però avui m'ha dit:

“Creieu-me, T...; la primera part de la fulla — que de res s'assembla amb la segona — no la pot haver escrita cap altre cap-gros més que En Riba. Vaja, sembla mentida que En Josep Maria no hagi donat entenent a En Ventosa de que li treguin aquella mona del seu costat. Jo, a aquests nois ja els picaré els dits i diré a En Ragasol que quan em recomani a algú d'allà dalt, no em presenti cap escuder d'En Riba.

Jo, T..., ja sé com penseu i els recels que de casa nostra teniu; però jo us prometo que cap Riba de la Lliga no m'ha d'enredar la troca”.

Ja saps que jo els conec tots aquests nois que firmen la fulla. A tots no, perquè n'hi veig tres, un tal Busquets—que no és el nebot de l'Esteve, un tal Llobet i un tal Taberner, que no els conec ni els he sentit nomenar mai; ara, els altres, començant per aquell “baritono” fill del Paco Plata i acabant pel vailet de can Recort—que encara deu portar la “pastilla” a la solapa — amb el programa que els sentia gargaritzar aquest estiu per les taules de “La Guatlla”, creu que arribaran lluny.

No obstant i la poca confiança que tinc amb els que “fan llum” a En Rovira, crec que ell hi posarà mà. Només mancava que hi firmés aquell Jazz-band amargat, que, segons el seu “amo”, és el més republicà del poble!... Ja et dic jo...

El què dius del candidat d'Acció Republicana, no hi ha res en concret, ni crec que sigui el nom que em dius. Suposo que cercaran una personalitat de prestigi i no dubto que guanyarem”.

LA NOTA DE LA SETMANA

Conferència electoral

Abans d'ahir donà una conferència, a l'Alhambra, l'ex-candidat a diputat a Corts regionalista, En Josep M.ª Trias de Bes.

Presidí l'acte el Pare Aubanell, qui digué quatre *ñiñerías* i afirmà tot seriós que el senyor Trias «s'ho porta tot»; i parlà per *ilusions*, el corresponçal de «La Nau» i futur —futur, eh?— alcalde republicà de Granollers, En Ramon Montanyà i Guasch.

El senyor Trias de Bes va fer un gran discurs; el que hom en diu un gran discurs, i deixà astorats no pocs dels seus oients.

Afirmà que en els tractats internacionals són reconeguts els Drets de l'Home; i tota la conferència fou de cara a la unió liberal; és dir, fou un himne a la Llibertat i a la Justícia, amb unes lletres tan majúscules que el podria subscriure tothom, però no els electorers de la Lliga, que quan vinguin eleccions no sabrien trobar la manera de quedar bé amb ells mateixos.

La Llibertat i la Justícia, com a drets internacionals, estan molt bé — deia un hisendat, en sortir;— però que no ens empipin massa amb aquests *cuentos*...

A la sala hi havien tots els que hi havien d'haver. No hi faltava cap d'aquells senyors de la comarca que assistiren a tots els àpats i a tots els *desfiles* — amb escopeta o sense — que durant els sis primers anys de la Dictadura es celebraren pels PUPINS a Granollers.

Es dir, sí; hi faltava En Torras.

En Trias va dir que, per damunt de la voluntat del poble, no hi pot haver cap altra voluntat.

Però En Trias de Bes és de la Lliga i la Lliga tothom sap que es desvia per a apuntalar altre poder... que no és precisament el poder del poble, ni la voluntat d'aquest.

Això que ha dit En Trias, — deia un periodista local, significat pel seu mal gènit, la seva tossuderia i el seu radicalisme republicà, — jo ho subscriuria íntegrament. Però trobo que no «lliga» amb el que fa la Lliga.

I què ha de lligar, sant cristià!...

Però, que no ho sabeu encara que tot això és... política?

En Trias, en un to patètic que ens deixà tots enternits, recordà els dies de la seva presó i el moment de recuperar la seva llibertat.

Però es descuidà d'explicar l'emoció que devia sentir el dia 13 de setembre de 1923 en pujar, el primer de tots, les escales de Capitanía General per a anar a posar-se a les ordres del Dictador... acabat de néixer.

Ara tenim entès que, «en vista de l'èxit» d'aquesta conferència, En Ramon Muntanyà vol que En Trias en dongui una altra organitzada pel partit més republicà — que és el seu, naturalment, — la qual probablement versaria sobre el tema: «Els perills de jugar amb foc».

El senyor Trias explicaria la tessi de que «sempre que la dictadura no favoreixi els teus plans, revolta't contra la dictadura». És un principi liberal internacionalitzat ja de molts anys i practicat aquí per tots els liberals i republicans... de la suïssa catalana.

La conferència d'En Trias portà tants automòbils i tants pàgesos a Granollers, com qual-sevol visita del Rei.

Llàstima només que no hi va haver àpat!

Uns diuen que tot el que va dir En Trias no era sino un *cuento*.

I altres sostenen que l'acte de divendres fou un *recuento*.

Uns i altres creiem que tenen raó.

Va ésser un *cuento* i un *recuento*.—GRÈMIT

Investides

Cavallers, tot va enrenou. Ja han estripat l'americana a l'Alcalde, de tant estirar-li.

Uns per la dreta, i altres per l'esquerra.

Tots ho volien, però «no me toquéis la marina». El mercat—ho sabem de bona tinta—no serà traslladat.

Tant és que el Camilo cridi com que no cridi. Ho sabem de bona tinta, i no tenim el nas de l'Aymerich, nosaltres.

Si no, «al tiempo», senyor Salgot.

—La flaire de santedat d'En Peret, és perfumeria barata.

Té unes intencions!... Ara, el que passa és que no té res més.

—En Rosell de les plaques i en Canals Carreño, «el desaseado», no es deixen «ni a sol ni a sombra». Treballen en estreta col·laboració.

No serà una Agència Administrativa el que muntaran, però que muntaran a cavall per a servir d'escuders al senyor Rosàs, quan passi la frontera, és evangèlic.

—Hom diu que el senyor Julià Prat, un dels dos firmants de la fulla dels *honrats*, ha estat amonestat perquè havia de pagar unes pessetes al Matader que servien per a abonar un nombre de kilos que, degut a una combinació per ell estudiada, es trobaven de menys feia uns dies en fer el recompte del pes «en viu» dels bens.

Hom ens assegura, però, que es va conformar amb l'augment i que ja ha pagat les pessetes.

Es clar, com que són tan honrats!

¿Ja n'estan enterats, de tot això, l'Alcalde i el delegat de Mataders dimissionari, senyor Aymerich?...

—Els periòdics de la localitat publicaren, el passat diumenge, un Edicte signat pel Batlle senyor Rosàs i Macià, pel qual es convocaven tots els industrials compresos en la Llei, per a una reunió que havia de tenir lloc a l'Ajuntament al fi de constituir els Gremis oficials que, segons manen les disposicions tributàries, han de constituir-se cada any.

Però es veu que aquest Edicte no portava el *Visto Bueno* del dictadore local, el «Jorobado de Nuestra Señora», ni tampoc s'havia consultat amb el més fervent adorador de «Sant Penca-ràs», i senyors, no es celebrà la reunió.

Als del Centre Gremial no els venia bé, aquella reunió; no estaven preparats, i obligaren al Batlle, senyor Rosàs i Macià, a suspendre la reunió per ell convocada, quan els industrials esperaven ja a Ca la Ciutat, faltant a les disposicions que regulen aquests actes.

Res, res! Es veu que per sobre de tota Llei i de les disposicions de l'Alcalde, no hi ha sino la voluntat sobirana del «Sanyó Ramon»

El Sanyó Ramon...

«El Sanyó Ramon» és l'amo del cotarro.

No fa pas molts anys que, en parlar del Centre Gremial, ho feia en forma ben despectiva. Amb la seva peculiar agressivitat, fruit d'imaginació malaltica, ens recitava contes que l'embadalien quan era mainada.

L'obsessionaven una cova i un capità de lla-dres, amb clenxa i tot.

Ai, perdoneu que ens hàgim separat de l'ob-jecte d'aquestes lletres mal girbades.

Es el cas paradoxal que avui el «Sanyó Ra-mon» fa i desfà per tal de donar saba a l'entitat que, gràcies als desvetllaments del descobert tan providencialment a Can Casaca, va prenent caire internacional, i, com a home d'acció», vol brindar-li dies de joia. Tot, és clar, a gust i a satisfacció dels que haurien de contribuir i no són contribuents.

L'ofici, emperò, té els seus quiebro i ens temem que no trobi, el magnífic «assessor», la co-respondència merescuda.

L'«avalancha» és flor d'un dia i quan desco-breix un mal conductor... Bueno, en fa molta via.

P.

Unes rectificacions molt interessants

L'amic del senyor de Riba, que ens comu-nicà les noves respecte el procedir altruïsta i desinteressat de dit senyor en relació amb la consignació que cobra de la Confederació Hidrogràfica del Pireneu Oriental, ens mani-festa haver quedat molt reconegut per la forma amable com acollirem les seves noves i a l'ensem ens prega que desmentim el ru-mor de que el senyor de Riba hagi col·locat a la Diputació Provincial, com a secretari particular, un fill seu

Ens diu, l'entranyable amic del senyor de Riba, que això no és cert El senyor de Riba i España a qui ha col·locat per al dit càrrec és a un seu nebot.

També ens manifesta — pregant-nos que li perdonem l'oficiositat — que no és cert que el senyor Maluquer, president de la Diputació, hagi col·locat una filla seva en aquella casa. La senyoreta que ha estat col·locada recent-ment a la Diputació Provincial, no és filla del senyor Maluquer. Encara que també es digui Maluquer, dita senyoreta és solament neboda del digne President.

Altrament, el senyor Maluquer té un fill que cobra del tirà; però no precisament a la Diputació Provincial. El fill del senyor Maluquer disfruta d'una excel·lent col·loca-ció, però en el Monopoli de Petrolis.

Queden, doncs, les coses degudament aclari-des; i novament ens plau poguer atendre les manifestacions de l'al·ludit bon amic del se-nyor de Riba, a qui fem altra volta avinent que seguim a les seves ordres per tal de servir a la veritat.

Ja vàrem dir l'altre dia «que al bon pagador no li dolien prendes».

R.

Don Santiago de Riba y España

El senyor de Riba desitja que definitivament se l'anomeni «Don Santiago», d'acord amb la seva rectificació de conducta política, que vol revestir de les apariències de sinceritat que les circumstàncies requereixen. Els dies pas-sen i cada dia té la seva hora. Mireu, sinó, el comportament de dit senyor pel que es re-fereix a la portada d'aigües al poble veí de Corró d'Avall.

El projecte de la portada d'aigües a dita localitat ha estat obra personal — consti a honor de tan bon patrici — de l'ex-delegat governatiu, el digne coronel d'artilleria don Ferran de la Torre, que amb una perseve-rància digna d'imitació, i un gran esforç de treball, ha aconseguit convertir en realitat tan important i necessària millora.

El senyor de Riba ha volgut honrar l'èxit del senyor La Torre presidint les festes que amb tant justificat motiu es celebraren a Corró d'Avall el passat diumenge, i contestà, amb veu potent, el *Visca el Rei!* que, al final dels actes esmentats, llançà, amb entusiasme, l'il-lustre militar.

Ho celebrem amb tota l'ànima i trobem molt bé que, per aquest i altres motius, el senyor de Riba no vulgui que l'anomenin «Don Jaume» i que, tornant pel fur de la seva manera de pensar i actuar, d'avui en avant hom el recone-gui pel seus tres noms de «Don Santiago de Riba y España».

Per nosaltres no hi ha inconvenient. El mateix ens té Julio Cesar, que Julián Cereza, l, a més, que «Aunque la mona se vista de seda, mona se queda».

En la sessió del ple del 29 de setem-bre el conseller Sr. Agustí Aymerich va quedar de cos present.

«De cara al poble» va ésser acusat, en plena sessió pública, d'abús del càrrec en profit propi, i tota la seva de-fensa enfront d'una acusació documen-tada i concreta va quedar reduïda a assabentar-nos que havien tingut un petit descompte: que «no són tantes pe-ssetes» com acabaven de demostrar.

Però resta ben provat el fet que en cada número de LLUITA hem vingut denunciant.

Al conseller Sr. Aymerich se li ha d'exigir que presenti la dimissió del càrrec. Es indigne de pertènixer a la Corporació Municipal que ha d'admin-istrar els cabals de la ciutat.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Terrassa fou vençut pel Grano-llers diumenge, per dos gols a zero

Bella partida fou la jugada diumenge passat pel Granollers contra el Terrassa, un dels primers classificats en aquest campionat.

El Granollers, amb els nous jugadors en la ratlla d'atac, va jugar un «excel·lentíssim» encontre que va tenir la virtut d'aconseguir un esplèndid triomf en abatre netament l'equip terrassenc, al qual s'imposà i anul·là el joc rapidíssim i ben combinat que posseeix aquest equip.

La victòria de l'onzè local fou aconseguida després d'una magnífica lluita, dura però noble, en la qual el públic pogué fruit de debò i com feia temps no ens havia estat possible.

Va obtenir el Granollers el primer gol als vint-i-cinc minuts del primer temps i el segon al quart després d'haver començat la segona part, essent-ne els autors Losada i Arribas.

Gallofré va deturar en dugues ocasions dues jugades perilloses que molt bé podien haver-se convertit en gols, sortint-ne lesionat en una d'elles.

El Terrassa va causar una magnífica impre-ssió en el públic.

Els equips estaven formats per: Gallofré, Lladó, Miralles, Martí, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Losada, Ubeda i Cabasés, el Granollers Uildemolins, Vila, Bartomeu, Castro, San-tillana, Cadafalch, Valls, Parera, Sebastià, Sàinz i Castelló, el Terrassa.

Sojo perjudicà més l'onzè local que no al Terrassa.

Partit per avui

Aquesta tarda Gràcia i Granollers jugaran un interessant partit en el qual hom preveu una renyida lluita que fa difícil pronosticar qui en sortirà guanyador.

Amb tot, nosaltres, després de la reacció aconseguida en els rengles granollerins, ens decantem per una victòria del nostre equip o per un empat.

GOL

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'in-quilinat, recorda't que En Ramon Montañà assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pe-ssetes l'any. Es dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.

Impremta Garrell : Granollers

Anís
Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS

de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevolga altra
 funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146